Український

САМОХОТНИК

гумористично-сат. часопис.
Виходить коли сам схоче.

15-16. | Рік: II.

Кіш У.С.В. / дня 1. XI 1916.

Осінна елегія.

Злізла осінь нехлюйна, брудная
На дороги і поля розлогі,
З дерев здерла зів'ялую зелень
І понесла на вихрах під ноги
Тай змішала з болотом розгн[illegible],
Наче наші мрії молодії,
Що їх буря всесвітня зв'ялила
Й згасила останні надії.
Ціле небо все саваном сірим
Вслала осінь од краю до краю
Й небо плаче сльозою і криком
Ворон, що [illegible]
Недобитки селян в селах вбогих
Не для себе збирають [illegible]

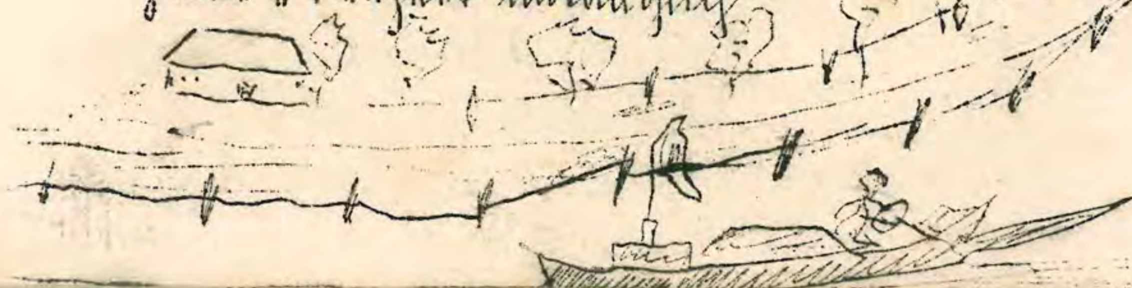
Реквірує війна їх для себе,
Пожирає подібні пожитки.
І у Києві нам осінь вихром мчить ся:
Все зробила один мустерунок,
І помчала в поле половину.
Та ще видавсь за малий дарунок,
Вже на друзі зав'язали ся друзі,
Новим днем знов нам на задушки
Мустерунком — наче зав'язала ся,
Щоб не стало в Києві повних Мущин.

Пісні на устах війни.

І поет часом придасть ся.

Всеславнозвісний півець „Пай" винайшов під-болотне судно. На спомин давніх козацьких чайок назвав він його підболотна чайка „Шкрум I". Судно признано „Unzeit untauglich".

ТОТО ПОЛЮТО. **Поема про дедову торбу.**

В краïні документів славній
Там дедьо парубочив-жив
І звичай добрий, стародавний
Як слід він хоронив.
Хто лиш прийшов у ту країну
Низенько йому він кланявсь:
„А де є документ твій сину?"
„Маленько він питавсь
І з документів торба-стала
Мов камінь добрий жорновий,

Що навіть деда пригинала
Мов прут цей вербовий.
Аж в вечір раз до його в гості
Прийшла кощава пані смерть,
Бренить коса уже на мості
Ой вже ні круть ні верть.
Приходить та як стій до його:
„Молись, беру твоє життя!"
Дедьо поблід, та мов нічого
У смертоньки пита:
„Де ваші документи пані,?"
Що право вам дають на це.
Ой щось здаєсь ви ще за рані,
Вкажіть письмо яке!"
Та смерть збентежитись не дала
Очим ні навіть на момент,
Під ніс йому косу підпхала:
„Ось маєш документ."
„Таж це собі коса звичайна!"
Дедьо в відповідь каже їй,
Та смерть йому на це негайно:
„Даремний викрут твій."
Тепер вже скрізь війна гуляє,
Підскочив на ній папір,
Знов ~~[illegible]~~ лист залізний стукає,
Хоч ти і вір й не вір."
Звертів ся дедьо як в окропі,

Що тут йому в біді робить,
Прийдеться хоч і не в охоті
Головоньку зложить.
Та тут по торбі лапу славний
Ів поводир двійнов:
„У нас є звичай стародавній,
Що кожен хто прийшов
Дає дотримати в торбу лапу."
А смерть в одвіт йому:
„Старі звичаї я шаную"
І відкинула косу.
Так сміло взяв косу без труду,
Та смерть отямилась вмить:
„Там без коси я смерть не буду!"
І дурень благать просить:
„Дай, дай косу, я прохаю,
Що буду все тебе шанувать,"
„Як так то косу я звертаю,
Іди собі косить."
І смерть пішла в поле і косить
Замість траву людей,
А [illegible] торбу носить
І [illegible] мов тримає [illegible].

Теперішні
Кошове
Вовчишівка

Зніщений Миханьо.
[Представляєть ся корнімарції].

Іх штеле міх альс гімназіаль професор аус Нідер-Естеррайх. Іх бін цуштендіх цу дізе украін'sche банде цур аусарбайтунг дер дісціплін, [Зараз витягаєть ся і салютує] абер іх мус ґеген шон. Іх зеге дорт драй фон дізер банда. „Віе лахт габен зі ніхтс пасірт — зо верде іх зі шон моріс лернен. Адіє, кіс ді гендхен дер мене фрав. Іх ґерне габен зі шене дамен. [Вічливо кланяєть ся і відходить]

Підслухав: Негородський.

У Мрочка...

А: Знаєте, що Гальо пасе навіть огонь їсть!
Б: Овва, є такі люди, що навіть воду п'ют [М. Арусяк - дайте ще чобіт пива].

С. Смик.

Дещо з неба.

(Небесна артилерія.)

Не треба думати, що підчас світової завірюхи живуть святі в небі так ідилічно, як звичайно живеть ся в раю. І їм дають ся відчувати невигідні тягарі сеї бурі. Ще в 1915. р. покликано всіх святих до 50 літ до небесної армії. Святі бють ся по стороні Німеччини і то головно на французькім фронті. Тому там так часто діють ся чуда, [прим. в одній боротьбі впало 30.000 Французів а Німців 3 убитих а 3 ранених].

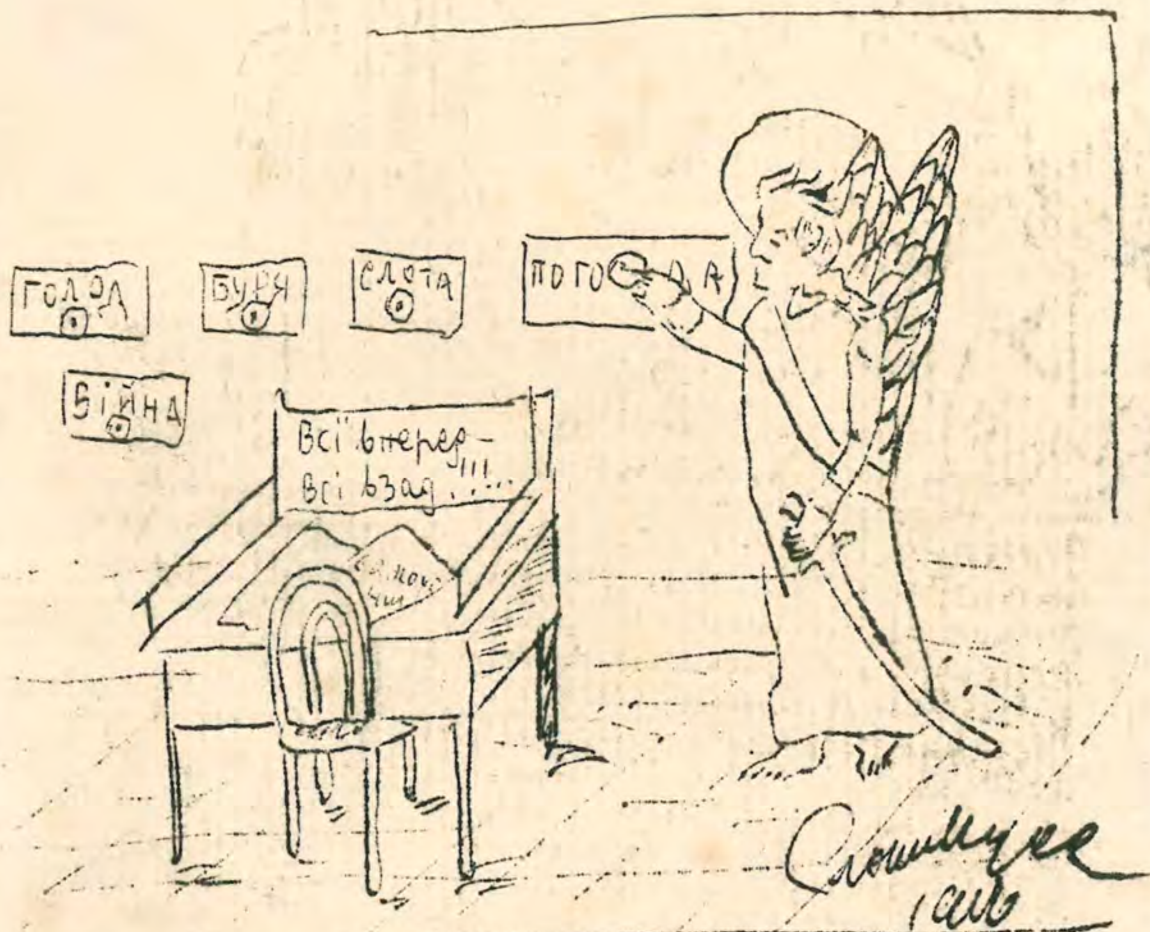
Свого часу перейшов старший четар від небесної ляндштурми св. Миколай на сторону Москалів і тому наші не могли довший час здобути Варшави [даремна навіть була поміч завізваного в останній хвили св. Станіслава Костки і Яна з Дуклі]. Доперва на виразний приказ начального вожда небесних легіонів св. Михайла поїхав св. Миколай літаком до неба а Німці ввійшли зараз до Варшави. За кару іменовано Миколая титулярним ст. десятником і віддано під його заряд кузню небесного штабу.

Недавно вернув з французького фронту св. Вартоломей, що є далеким свояком св. Михайла. Вони оба пішли до небесної кантини, де продає св. Варвара і Никодим з Ариматеї, на мале „ушановання". Тимчасом зайшов молодий св. Димитрій до кабінету св. Михайла

ПОХОР
НЕБЕСНІЙ
„ЛЯНД. ШТУРМИ.

що говорив вістить погоди. Тому мали ми кіль-
ка погідних днів. На другий день поставлено св.
Димитрія до рапорту і він був би певно по-
караний, але рапорт відбирав св. Олексій, що
є свояком св. Димитрія і він увільнив його від кари.
Недавно відбуло ся в небі кілька весіль ота-
манів та сотників. Останньої неділі оженив
ся от. св. Софрон зі св. Оленою, сот. св. Анд-
рей зі св. Анною а пекар св. Вартоло-
мей зі св. Степанією, що була прачкою у Ма-
тері Божої.

Дня 21. вересня відбула ся в небі зміна літа
з осінню. При рапорті замкнув св. Юрій при свід-
ках літо і погоду а ключі віддав св. Михайлові,
що перебрав службу інспекційного офіцира зими.
Він випустив зараз на світ осінь і сльотовину. Св.
Юрій старав ся опісля о руку св. Катерини, але св.
отець Павло заборонив на се подружжє. Обра-
жений св. Юрій зголосив ся до турецьких самохітник.

Святий Димитрій отвирає вентіль погоди..

Союзний Базар у Львові — Руська 20 — (склад паперу.) має на складі усякі прибори до писання.

Образки до відомої пісні Грицька Руса.

(Стрілець то в житті велий пан...)

1)

„... при „шнапсі"...

... Йому чудесно завжди йде...

„Любітні"... (стр. на відпустці)

3.

... а як у поле забреде — то трьох відразу крісом бе...

(Світлив під Бережанами Голотупенко.

З малюнків малого Тарасика.

Новоіменова-ні Платон і Поперечний — предстовляють ся собі. —

Так предстaвилі собі малий Тарасик завішення: „Самопала".

НЇМЦЇ.

Прийшли стрільці до села
Щоб там Кошем стати
„Чи було вже військо в вас?"
Ну ж в людей питати
„А були вже кому ні,
Ромуни, Мадяри,
Уже Нїмцї лиш самі
Кажуть господарі

Як ми люди говорить
Невміла біднота
Все лиш було шваркотать
Звичайно Нїмота
Ані хліба попросить
Чи лоби ім тоже
Ой зле Нїмцям в світі жить
Ой зле, бігме Боже."

Само собою Не-Руданський

Новинки. Довідуємо ся, що команда Коша іменувала нашого співробітника С. Сміка „приличним десятником“.

Відзначеня. Нам донисував з неба діставъ ордер св. Варвари. Старший четар. Aushilfsdienst. Гітлан одержав ордер золотого Розіната на очкурі Чан-Чоланзу.

До отвореня нового кабінету. З певних жерел довідуємо ся, що новоіменований през. мін. Екс. Ексіс покликав знову до міністерства публичних робіт т. Т. Олода. Він знову обійме лопатентеку. Тепер перебуває він на власне жаданє для ратованя здоровля яке стратив в парляменті в Каштеланах.

Особисті вісти. Б. Chef Redacteur Кишиде Жерасфа переніс ся на спочинок до Розвадова, звідки буде слати нам телефонічні вісти. Телефонічне получене побудували ми власним коштом.

Телеграма.

Калуш [Bureaux Schnabl.] Спр. Псубрати, що насунжав ся від селян Горожанни вел. богато про повстанє з 1846 р., одушевлений тим організує новітних повстанців у Калущині та Долинщині.

Переписка Редакциї.

Всякі письма до Редакциї просимо посилати на адресу Висов. тов. Самохотник в Каші У.С.В. Etappenpost № 182.

Остання телеграма

Відень К. Т. М. По многорічній праці удало ся в війні рушниці з місця твердую опоку. Тую каву природну рідкість можна буде небавом оглядати в Каші У. С. В.

Ціна сього примірника тілько 30 сот.

Редакц[illegible] трохи змінена. З друкарні стілки Самохотн[illegible]